

SLOVENSKI SOKOL.

GLASILO SLOVENSKE SOKOLSKÉ ZVEZE.

Štev. 1.

V Ljubljani, 25. januarja 1907.

Leto IV.

MALEN:

Zakaj telovadimo? *)

Glej v svoje srce in piši!

Sidney.

Nihče, mislim, ne bi mogel navesti vseh vzrokov, ki ga nagibajo k telovadbi. Saj jih je cela vrsta; cele knjige so napisali o tem, in vprašajte prilično koga, navede vam vzrok, ki je po vašem mnenju morda najmanj tehten. Ta išče v telovadnici zdravja, drugi moči, ta prijateljstva, oni časti, zopet drugi proži tamkaj svojo presežno moč, vsakdo po svojem okusu in značaju. Našli boste plemenite in vsakdanje nagibe, male in velike in — začudili bi se, ko bi bilo mogoče videti v misli raznih ljudi, kaj bi našli tam skritega in kaj je vzrok njih navzočnosti v telovadnici. Ne vem izkratka torej, zakaj vsakdo telovadi, in ne morem navesti vzrokov vsakega, vem pa vzroke, ki so mene vodili na telovadišče ter me tam drže že dolga leta.

Prvi vzrok, da telovadam, je to, da telovadam v Sokolu. Od najnežnejše mladosti mi je zrastle pojem „telovaditi“ s Sokolom. V Sokolu sem videl vzor in ideal prave telovadbe; to, kar nam je nudila šola, vsaj meni, se mi je zdelo zasmeh telovadbe. Mladeniči, ki so vadili pri Sokolu, so bili drugačni korenjaki nego mi. Ko nam je nekoč telovadni učitelj v prvem razredu realke dovolil po eno prostovoljno

vajo na drogu ter je eden izmed sošolcev, ki je zahajal v sokolsko telovadnico, naredil „kolenotoč“, se mi je zatemnilo pred očmi. To je bilo nekaj, da! In dolgo časa sem se trudil potem, da si postavim nekje drog, na katerem bi se naučil „kolenotoč“, a žalibog zaman! Svoj ideal, napraviti „kolenotoč“, sem dosegel šele v poznejših letih.

Kmalu po tem dogodku sem videl sokolski pogreb. Na čelu izprevoda je korakal orjaški načelnik, glavo pokoncu — oči so mu smelo, skoro divje krožile okrog. Čut nepremagljivosti je dihal iz tega moža. Za njim je šel majhen mož, rekel bi, mačjih kretenj, — tudi slaven Sokol, ki ni nič manj vzbujal mojo pozornost, potem še nekoliko drugih. Celota je delala vtisk strahovito odločnih ljudi. Moje spoštovanje in občudovanje teh mož je bilo brezmejno. Bleščeča rdečina srajce, široki pas z monogramom, šilasto pero, visoki škornji na krepkih nogah, vzbočene prsi, to vse je bilo zame novo, prevzemajoče; zdelo se mi je, da ideal moške sile ne more drugje biti nego v Sokolih.

Pa sem videl v otroških letih še pogreb Tyršev. Dolge vrste Sokolov so name napravile globok vtisk, a še

*) Iz „Vestnika sokolskega“. Spis je bil pri razpisnem natečaju nagrajen s prvo nagrado.

globočji je bil oni, ko sem videl v mraku že društva na prostoru pred pokopališčem, uvrščajoča se k odhodu. Čul sem klicati imena vseh večjih čeških mest, videl sem, kako so se zbirala pri vsakem praporu krdelca mož in uvrstivši se izginjala v temo. — Zdelo se mi je, da vidim češko vojsko iz davno minulih časov.

To je vse, česar se spominjam iz otroških let; da bi spoznal Sokola od blizu, mi ni bilo dano, kajti dajati 30 kr. mesečnega prispevka za telovadbo naraščaja, je bilo za takratne razmere dijaka z dežele v Pragi nemogoče, poleg tega pa so že takrat skrbni gospodje profesorji zasledovali vse, kar je količkaj kazalo veselja do Sokolstva.

Potem celo vrsto let ni bilo ničesar. Prišel sem v ponemčen kraj, kjer je bil takrat češki živelj docela potlačen. Revez Čeh ni smel niti ziniti, bilo jih je tam tudi malo, mnogo manj, nego jih je danes. O kakem češkem družabnem življenju niti govora. Spomini na češko domovino so mi polagoma pobledeli, otopeval sem čimdalje bolj kakor mnogo drugih.

Nekega dne pa so nam trije Sokoli v kroju zablisnili pred okni. Kakšno razvemo so napravili! Ne vem, kako se je to zgodilo, kam so šli, odkod so prišli. Njih pojav v onem mestu je bilo nekaj nerazložljivega, nemogočega, bili so kakor pojav iz bajke, kakor pozdrav iz češkega kraja, zablesk čestva, nekaj tako svežega, veselega, nasmehljaj solnca v teman kraj. Začuli smo, da se snuje v bližnji vasi sokolsko društvo, obenem pa so prišle vesti o zmagi Sokolov pri tekmi v Parizu (leta

1889). Naposled smo dobili spis o tej odpravi, kjer sem videl slike tekmecev. Nisem se mogel nasititi niti branja, niti gledanja teh slik; iznova in iznova pozno v noč sem bral ta spis.

V bližnji vasi se je res zbralo nekaj krepih, mladih mož, rudokopov in steklarjev, in ti so zasnovali podružnico kake štiri ure hoda od nas oddaljenega društva, ki je obstajalo že skoro dve leti kot eno prvih društev v ponemčenem ozemlju. Takoj sem bil med njimi, neko nedeljo pa smo se napotili k materinskemu društvu se vpisat. Tu sem bil prvič navzoči pri sokolski telovadbi. Telovadilo je dvoje vrst. Slišal sem češka povelja, krasne jedrnate besede, kakor: naupor, sklek, vzpora, vzklopka, vse mi je zvenelo tako krasno češko, da, najjedrnatejše čestvo se mi je zdelo da govori k meni v onih nazivih, doslej neslišanih in ušesom tako prijetnih. In kaj šele telovadci, krepi vaditelj in razboriti načelnik? Potem sem bil navzoči pri odborovi seji, ki nas je sprejemala za člane. Vidim tu starost, delavca sicer, ali bistroumnega moža, kako je neustrašen proti nenaklonjenim političnim oblastvom, kako pozna paragrafe društvenega zakona; slišim govore posameznih bratov, govorijo o stvareh, o katerih se mi dosedaj niti zdelo ni, ki pa so budile v meni spoštovanje ter hrepenenje obenem. Naposled smo bili sprejeti za člane in starosta nas je pozdravil v krogu članov. Omahoval sem skoro tega dne pod silnimi vtiski, vračajoč pa se zvečer v vlaku domov, sem čutil, da se je ta dan zgodilo z menoj nekaj, kar bode vplivalo na celo moje življenje.

(Dalje prih.)

Proste vaje za V. vsesokolski zlet v Pragi 1. 1907.

Temeljna postava: spetna stoja, priročenje (roki stisnjeni v pest).

Časomerje: 1, 2, 3, 4.

Vsak oddelek 8 krat.

Mera po godbi.

I.

1. a) Skrižna stoja z desno spredaj, vzročiti ven (z odročenjem);
b) z vzponom cel obrat v levo v spetno stojo, z loki navzdol odročiti;
c), d) drža.
2. a) Izpad z desno v stran — odročno upogniti (pesti nad rameni);
b) poluobrat v levo v poklek z desno — zaročno skrčiti in takoj suniti naprej;
c), d) drža.
3. a) Vzravnavna in izpad z desno naprej — zaročno skrčiti;
b) poluobrat v levo na petah v odkoračno stojo z des. — suniti gor (oči slede pestem);
c), d) drža.
4. a) Predročiti (desna z lokom ven, leva po najkrajšem potu), poluobrat v levo, zanožiti z desno;
b) prinožiti z desno — odročiti;
c) priročiti;
d) drža.

Pripomnja k 1. b): Odročanje z loki navzdol se izvede takole: Iz vzročenja ven se roki gibljeta skozi odročanje v priročenje in odtod zopet v odročanje. V priročenju roki ne smeta postati; tudi se od priročenja dalje smer giba rok ne spremeni, ker se je med tem telo obrnilo.

V dobah: 1. a), 2. a), 3. b) je palec nazaj.

1. b), 2. b), 3. a), 4. a), b) navzgor obrnjen.

II.

1. a) Prednožiti z desno not — predročiti na levo;
b) izpad z desno v stran — vzročiti z desno (z lokom navzdol), zaročno skrčiti z levo not (položiti predlaktje na križ);
c), d) drža.
2. a) Poluobrat v levo, prednožiti z desno (do vodoravnega položaja), predročiti (desna z lokom ven, leva z mahom navzdol);
b) čepna opora zanožno z desno (roki sta v isti črti s prsti leve noge, ki stoji na prstih, križ uklenjen);
c), d) drža.

3. a) Vzravnavna — predkoračna stoja z desno — vzročiti;
b) predročiti (desna z lokom ven, leva po najkrajšem potu) — s poluobratom v levo v odkoračno stojo z desno;
c) predklon (drža v predročenju);
d) drža.
4. a) Vzklon — odročiti;
b) poluobrat v levo do zanožne stoje z desno — vzročiti (desna z lokom navzdol);
c) prinožiti z desno — z odročenjem priročiti;
d) drža.

V dobah: 1. b), 3. a), 4. b) je palec nazaj, v dobah 1. a), 2. a), 3. b), 4. a) je palec navzgor in v dobi 3. c) naprej obrnjen. V dobi 2. b) odpremo roki in se z dlanima opremo ob tla.

III.

1. a) Umik z desno nazaj — predročiti gor;
b) z napetjem leve noge in s poluobratom v desno odgib z desno — odročiti (desna z lokom navzgor);
c), d) drža.
2. a) Poluobrat v levo v zanožno stojo z desno — zaročiti;
b) prednožiti z desno — vzročiti;
c) cel obrat v levo na prstih leve noge — čepna opora zanožno z desno (glej II.);
d) drža.
3. a) Vzravnavna na levi nogi (drža v predklonu), zanožiti z desno — vzročiti (roki, trup in desna noga v eni ravni črti);
b) vzklon, izpad z desno naprej — vzročiti ven;
c) poluobrat v levo v odkoračno stojo z desno — zaročno skrčiti not (zložiti na križu, predlaktje eno na drugem);
d) drža.
4. a) Skrižna stoja z desno spredaj — suniti v stran;
b) cel obrat v levo do vzpona — drža v odročenju;
c) spetna stoja — priročiti;
d) drža.

V dobah: 2. b), 3. b) je palec nazaj, v dobah 1. a), b), 4. a) je palec navzgor in v dobi 2. a) naprej obrnjen; v dobi 3. a) odpremo dlani in ju obrnemo s hrbtom navzgor. V čepni opori se vedemo kakor v prejšnjem oddelku.

IV.

1. a) Preža v levo naprej;
b) udarec z desno nazaj s celim obratom v desno;
c) spodnja brca z levo;
d) povratek v prežo.
2. a) Udarce z levo nazaj s celim obratom v levo do predgiba z levo (roka se ustavi v položaju „predročnja“ v višini oblička) in sočasno namer k vnanjemu udarcu z desno;
b) vnanji udarec z desno (roka se ustavi v področju gor) z izpadom z desno naprej in sočasno namer k vrhnemu sunku z levo;
c) umik z desno nazaj — suniti z levo naprej gor, zaročiti z desno;
d) drža.
3. a) Z napetjem leve noge in s poluobratom v desno odgib v desno stran in takoj klečna opora odnožno z levo ob desni roki, odročiti v levo (obličje je obrnjeno v levo);
b) odročno upogniti z levo (v pravem kotu, dlan odprta);
c) drža;
d) poluobrat v desno do čepne opore zanožno z levo (glej II, oddelek).
4. a) Predročiti;
b) poluobrat v levo — odnožiti z desno — odročiti (leva z lokom navzdol);
c) priločiti — prinožiti;
d) drža.

V dobi 3. b) (leva) je palec nazaj; v dobah 2. a), b), c) (leva), 4. a), b) navzgor; v dobi 2. c) (desna), 3. a) (leva) naprej obrnjen. V dobi 3. a), b) se leva roka odpre.

V.

1. a) Korak z levo naprej — zaročno skčiti;
b) korak z desno naprej — suniti v stran;
c) s predkoračno stoji z levo in s poluobratom v desno odkoračna stoji z levo — zaročno skčiti;
d) suniti gor (oči slede pestem).
2. a) S krogi na levo vzročiti;
b) z loki na levo zaročno skčiti z levo not (roka na križ), odročiti z desno — odgib z levo;
c) vzročiti (leva z mahom navzdol, desna z lokom navzdol) — z napetjem leve noge razkoračna stoji;
d) z loki na desno zaročno skčiti z desno not (roka na križ), odročiti z levo — odgib z desno.
3. a) Poluobrat v desno, s predkorakom z levo poklek z desno — vzročiti (leva z lokom navzdol, desna z mahom navzdol, oči slede pestem);
b) drža;
c) vzravna in zanožiti z desno — z lokom naprej namer na vnanji udarec z desno, predročiti z levo;
d) drža.
4. a) Izpad z desno naprej — vnanji udarec z desno do predročnja gor, leva z lokom navzdol istotako predročiti gor;
b) poluobrat v levo, odnožiti z levo — odročiti (leva z lokom navzdol);
c) prinožiti z levo — priločiti;
d) drža.

V dobah 1. d), 2. a), c), 3. a) je palec nazaj; v dobah 1. a), b), c), 3. c) (leva), 4. a), b) navzgor; v dobah 2. b) (desna), d) (leva) naprej obrnjen.



Tekme na V. vsesokolskem zletu v Pragi l. 1907.

Tekme, ki se bodo vršile na V. vsesokolskem zletu v Pragi, so naslednje;

- A. Tekma vrst in posameznikov v vrstah.
- B. Tekma posameznikov za prvenstvo Č. O. S.
- C. Prosta tekma posameznikov v skoku v višino, v daljino; v teku, dviganju bremen, v metanju kamna in v skupnih vajah.
- D. Posebna tekma:
 - a) posameznikov v teku na razno daljino; v dviganju bremen, v metanju kamna,

diska, kopja; v skoku v višino, daljino, z natekom in z mesta, ob palici v višino; v triskoku; v metanju (borbi), plezanju, v plavanju;

b) vrst v pretezanju z vrvjo.

E. Tekma žup, oziroma društev v skupnih vajah.

Znamkuje se pri vseh vrstah tekem do 10 točk.

Razen teh tekem se bo vršila še mednarodna tekma.

Vse tekme — izvzemi tekmo žup, katere se morejo udeležiti le župe, združene v Č. O. S. — so pristopne tudi gostom, med katere je šteti razen južnoslovanskega Sokolstva tudi vse evropske zveze, ki se priključijo k mednarodni tekmi.

A. Tekma vrst in posameznikov v vrstah.

Tekma vrst med seboj in v vrste uvrščenih posameznikov med seboj obsega tekmovalanje na drogu, bradlji, konju na šir, na krogih, v skoku na daljino, v prostih vajah in v teku.

Za drog, bradljo in konja na šir se iz 5 danih vaj izžreba pred tekmo po ena vaja; vajo na konju na šir je treba izvesti na obe strani ter velja povprečno število doseženih točk kot končna znamka.

Za kroge ni določene vaje, temveč si vsaka vrsta izbere posebno sestavo, skupno vsem tekmovalcem v vrsti. Sestava mora obsegati težne in kolebne prvine ter držo.

Pri skoku v daljino je moči doseči najvišje dosežno število točk (6) v višjem oddelku pri skoku, dolgem 4-5 m, v nižjem oddelku pri skoku, dolgem 4-2 m. Poleg dolžine skoka se znamkuje še natek in odziv največ z 2 točkama ter let in doskok največ z 2 točkama.

Za tekmo v prostih vajah se izžrebata dve vaji izmed vaj, določenih za zlet.

Teči bo 91-4 m daleč, najboljši čas v višjem oddelku 13, v nižjem 12 sekund.

Tekmovalni red z vsemi podrobnostmi glede znamkovanja prijavimo v prihodnji številki.

Vaje na drogu, bradlji in na konju na šir z ročajema, izmed katerih se izžrebajo tekmovalne vaje, so naslednje:

1. Višji oddenek.

1. Drog.

Iz vese levica s nadprijemom (nadprijemom), desnica z nadprijemom (podprijemom) prednos — s spuščanjem d. (l.) roke cel obrat v desno*) (v l.) do prednosa z nadprijemom — vzvlek zadaj s nadprijemom do vzpore zadaj s podprijemom — podmetno vesa zadaj — predkoleb — pri zakolebu cel obrat v levo (v d.) (s spuščanjem desne [l.]) do vznosne vese spredaj z nadprijemom — vzklopni naupor — toč naprej — premik spredaj — velepremik do stoje na tleh.

*) Smer obratu je poljubna, obrat pa mora izvesti cela vrsta enako, v isto stran.

**) Zmeren preprijem je dovoljen, ne vpliva na znamko.

2. S pokolebom z nadprijemom premik spredaj — pri predkolebu cel obrat v levo (v d.) do iztegnjene vese z dvoprijemom — vzmik zadaj s celim obratom v levo (v d.) do vzpore spredaj — podmetno kolebni naupor (do vzpore) — uleknjeno sevlek (naprej) do prednosa — iztegnjena vesa — težni naupor**) do vzpore — z odmahom zanožka v d. (v l.) na premet.

3. Iz iztegnjene vese s podprijemom: vzvlek zadaj do vzpore — cel obrat v levo (v d.) do vzpore spredaj — toč polagoma naprej — podmetno kolebni naupor spojeno odbočka v desno (v l.).

4. Iz koleba s podprijemom pri predkolebu prevlek — podmetno iztegnjena vesa zadaj — z medkolebom vzklopni naupor zadaj — cel obrat v levo (v d.) do vzpore spredaj, spad nazaj do vznosne vese — vzklopni naupor — premik spredaj — velepremik — poveš (nazaj) do vznosne vese — prevlek do vznosne, vese zadaj ob skrčenih nogah — sunek v razovko zadaj — praporni naupor do vzpore zadaj — odskok naprej.

5. S pokolebom z nadprijemom premik spredaj do iztegnjene vese — pri predkolebu naupor z obratom v levo (v d.) — podmetno cel obrat v levo do iztegnjene vese z dvoprijemom — jezdni naupor z desno (l.) s celim obratom v levo (v d.) — spad (nazaj) do vznosne vese jezdno — prevlek z desno (l.) in naupor zadaj s pritegom — sevlek (nazaj) uleknjeno do iztegnjene vese zadaj — težni naupor raznoroč zadaj — seskok naprej.

2. Bradlja.

1. Iz kolebanja v opori na lehteh znotraj: pri predkolebu vzpora do prednosa obenož — z dvigom trupa stoja na rokah v vzpori — odsun do opore na lehteh — preval nazaj razročno — vzklopna vzpora — s stojo na ramenih preval naprej do vznosne opore na lehteh — vzklopna vzpora in prednožka v desno (v l.) čez obe lestvini.

2. Iz kolebanja v opori na lehteh: preval uleknjeno nazaj do stoje v skleku in polagoma do razovke brez podpore — prednos — z zakolebom kolo raznožno naprej odsun do opore na lehteh — pri predkolebu vzpora — kolo zanožno z desno (z levo) nad desno (levo) lestvino s celim obratom v levo (v d.) in

prednožka v levo (v d.) s celim obratom v levo (v desno).

3. Iz kolebanja v opori na lehteh: pri zakolebu vzpora in spojeno kolo zanožno sonožno v levo do prednosa — odsun do opore na lehteh — preval uleknjeno nazaj do vzpore — pri predkolebu cel obrat v levo (v d.) — kolo prednožno z desno (l.) čez levo (d.) lestvino in odsun do opore na lehteli — vzklopna vzpora do stoji na rokah v vzpori — zanožka na premet v desno (l.) čez obe lestvini.

4. Na začetku bradlje in ležne vese pred rokama: težni naupor do vzpore, z dvigom trupa stoji na [rokah v vzpori — razovno v prednos — z zakolebom sklecno do stoji na ramenih — poskok sklecno naprej in preval naprej uleknjeno — preval razročno naprej — pri zakolebu vzpora — kolo prednožno sonožno raznoroč v levo (v d.) s celim obratom v levo (v d.) — z zakolebom prednožka v levo (v d.) s poluobratom v levo (v d.) čez obe lestvini.

5. Na koncu iz stojne vese z odzivom: vzmik in spojeno odsun do opore na lehteh — pri predkolebu vzosna opora na lehteh — z zakolebom vzpora do razovke brez podpore — prednos — z dvigom trupa stoji na rokah v vzpori — s predkolebom sklecno spad do vzosne opore na lehteh — z zakolebom vzpora in raznožka.

3. Konj na šir.

(Treba vaditi na obe strani.)

1. Iz premaha odnožno z desno zunaj — premah z desno nazaj — kolo prednožno z desno — 2 kolesi odbočno v levo — premah odnožno z levo naprej — strig odbočno v desno — premah odnožno z levo naprej — spojeno (brez prijema levice na sprednji ročaj) — kolo prednožno sonožno v desno nad hrbtom do stoji na tleh (levi bok ob konju).

2. Iz premaha odnožno z desno zunaj — premah z desno nazaj — kolo prednožno z desno — premah odbočno v levo — premah odnožno z desno nazaj — strig odbočno v levo — premah odbočno v levo nogo naprej (v vzporo zadaj) — kolo odbočno z desno nogo — kolo odbočno v levo nazaj — premah odbočno v levo nazaj — kolo odnožno z desno (nad zadnjim ročajem) s $1\frac{1}{2}$ obratom v levo do stoji na tleh (lev bok ob konju).

3. Iz premaha odnožno z desno zunaj — premah z desno nazaj — 2 kolesi odbočno v levo — premah odnožno z levo naprej — strig odbočno v desno — strig odbočno v levo — premah odbočno z levo nogo (do vzpore spredaj) — kolo prednožno z desno — premah zanožno sonožno v levo in spojeno prednožka v desno čez hrbet (levi bok ob konju).

4. Prijem z desnico na sprednji ročaj, z levico na vrat — z naskokom — premah odbočno v levo — spojeno (brez prijema levice) kolo prednožno z desno navzpred do vzpore spredaj na ročajih — kolo odbočno v levo — kolo prednožno z desno — premah odbočno v levo in spojeno (brez prijema levice na ročaj) — prednožka v desno navzpred čez vrat (levi bok ob konju).

5. Prijem na zadnji ročaj z desnico, v sedlo z levico — premah zanožno sonožno v desno (vzpora na zadnjem ročaju in hrbtu) — kolo odnožno z desno s celim obratom v levo (okoli desnice) — do vzpore zadaj na ročajih — kolo odbočno z desno nogo — kolo odbočno v levo nazaj — premah odbočno v levo nazaj — kolo odbočno v desno okoli desnice (nad zadnjim ročajem) s celim obratom v levo do stoji na tleh (hrbet proti konju). (Dalje prih.)

Vestnik slovenskega Sokolstva.

Slovenska sokolska zveza.

Iz VI. redne seje vaditeljskega zbora S. S. Z. dne 8. decembra t. l. Navzoči so bili zvezni načelnik br. dr. Murnik ter društveni načelniki in vaditelji bratje: Bukovnik, Drenik, načelnica Kajzelj (Ljubljana), Kostnapfel (Šiška), Evgen in Janko Sajovic (Kranj), Novak (Idrija), Prosenc (Postojna), Zadel (Gorica), J. Doljak (Solkan), Šavnik (Trst), Kraigher (Mozirje). Zbor

je storil naslednje sklepe: Delati je na kar največjo udeležbo slovenskega Sokolstva na V. vse-sokolskem zletu v Pragi. Udeležiti se je tekmovalne telovadbe ter začeti takoj s pripravami zanj. Pri vajah gostov naj bi nastopili izbrani slovenski telovadci s skupnimi vajami na več bradljah, na vsaki z enakimi vajami posamezno ali pa v dvojicah in trojicah ter končno s skupinami, preminjajočimi se med izvedbo. Prostih vaj se ni udeležiti, ker je želeli, da vidijo naš

telovadci poučni in v nemajoči prizor nastopa čeških telovadcev v masah. Sprožila se je misel za skupni nastop slovenskih in hrvatskih telovadcev. Vaditeljski zbor je mnenja, da bi ta misel, kolikor je lepa, vendar ne bila uspešno izvedljiva: večkratna skupna vadba vseh udeležnikov, neogibno potrebna, če naj ima nastop uspeh, je zlasti iz gmotnih ozirov nemogoča. — Dalje je sklenil zbor, da je poslovnik vaditeljskega zbora ljubljanskega Sokola poslati vsem društvom, da se izjavijo, če ali s kakšnimi premembami ga je predložiti zveznemu odboru kot vzorec poslovnika društvenih vaditeljskih zborov. Br. E. Sajovic bo poročal v prihodnji seji o poslovniku zveznega vad. zbora. — Nadzorniki naj v dveh eksemplarjih pošiljajo svoja poročila. — Prihodnja seja se je določila na 2. februarja 1907.

Društva.

Sokol v Kranju je imel dne 1. decembra svoj prvi zimski „žurfijski“, ki je bil še precej dobro obiskan. Udeležilo se ga je 57 članov. Starosta br. dr. Josip Kušar je pozdravil navzočne ter poudarjal, da tiči pomen takih sokolskih sestankov v tem, da se tudi izven telovadnice v bratskem krogu ože spoznamo ter se tako privadimo še bolj negovati pravo prijateljstvo, pravo bratstvo. Vadiatelj br. Evgen Sajovic je razložil ves obširni program V. vseslovenskega sokolskega zleta v Pragi v letu 1907. ter bodril in navduševal navzočne, da naj se sedaj že pripravljajo in uredijo tako, da se jih bode moglo udeležiti kar največje število. Načelnik br. Janko Sajovic je predaval nato o sokolski disciplini, o sredstvih, s katerimi jo dosegamo, kdo da je v prvi vrsti poklican, vzdrževati jo, o vplivu discipline na javnost, kaka da bodi disciplina. Nato se je razvila živalna prosta zabava, pri kateri je popeval čitalnični moški pevski zbor pod spretnim vodstvom br. Vilka Rusa umetne in narodne pesmi. Vsaka pesem je izzvala navdušeno odobravanje. Videlo se je, da je nujno potreba takih sestankov, in upamo, da jih bo še več.

— o —

Sokol v Kamniku je priredil dne 5. avgusta v Kamniku veselico z javno telovadbo. Pri tej sta nastopili dve vrsti menjaje na drogu in bradlji. Če se oziramo na to, da je društvo mlado, ne moremo reči, da so se

vaje izvajale slabo, izbrale pa naj bi se bile lažje, močnem telovadcev primernejše vaje in uspeh bi bil lepši; boljši bi bil lahko pristop k orodju in od njega. Pohvaliti je skupine na drogu in bradlji, ki so nam nudile jako lepe slike, izvesti bi se pa bile morale hitreje in točneje; pristop in odstop je bil tudi tu slab. Proste vaje so bile slabo naučene, koračne stoje, izpadi in počepi pri nekaterih telovadcih docela napačni, skladnost izvajanja pa je mnogo trpela radi slabega spremljevanja godbe. Slabo izvedbo je morda pripisati tudi temu, da so telovadci večinoma prvič nastopili javno in je bilo opaziti pri mnogih nepotrebno bojazen. Poudariti pa je, da je javna telovadba pokazala resno voljo, ki nam zagotavlja v bodoče dober napredek. Želimo, da bratje ne tolmačijo napačno odkritosrčne te ocene in skušajo navedene napake čim prej odpraviti. Vztrajajte pri delu, izobražujte se zlasti vadijelji neumorno, vedno boljši uspehi ne izostanejo. Na zdar!

A—č.

„Jeseniški Sokol“ je priredil letos dve javni telovadbi, eno na Jesenicah, drugo pa na Bledu. Pri obeh je dokazal, da se marljivo dela v telovadnici, da mu je bila telovadba prva in glavna naloga v društvu. Naj bi pa pri tem tudi vztrajal. Pri javni telovadbi na Jesenicah se je telovadilo v 3 vrstah skoro ves čas med dežjem. Poleg nekaterih dobro izvedenih vaj se je videlo pa tudi nekaj takih, dasi zelo navadnih, ki bi potrebovale še mnogo pile, da bi postale godne za javnost. Za javno telovadbo bodi vse dobro pripravljeno. Tudi na Bledu se je isto ponavljalo. Pri prostih vajah ni zaigrala godba iz Kranja pri drugi vaji pravega komada. Vsled tega je nastala zmešnjava, ki se je vlekla do konca; nastale so mučne situacije, ki že zdavnaj niso več na dnevnem redu pri nastopih slovenskih sokolskih društev, varovati pa se jih je tem bolj v krajih, kakor je Bled.

—e—

Postojnski Sokol. XIII. redni občni zbor „Postojnskega Sokola“ se je vršil dne 7. decembra 1906. v gostilniških prostorih br. Frana Arka v navzočnosti 28 članov. Starosta br. dr. Fran Pikl je pozdravil s prisrčnimi besedami zbrane Sokole in jim zaklical sokolski „na zdar“! Nato je tajnik br. Fran Kuttin ml. poročal o delovanju društva v minulem letu. Društvo je imelo 106 rednih in enega častnega člana. Odbor je ukrepal v 8 sejah. Dne 24. februarja

se je vršila v veliki dvorani „Narodnega hotela“ običajna društvena maskarada pod naslovom „Na planinah“. Za sijajni uspeh te prireditve se imamo zahvaliti gospe županji Mariji Pikel, br. Franu Križetu in br. Franu Paternostu. — Društvo je priredilo 1 pešizlet z naraščajem, udeležilo se korporativno z zastavo slavnosti „Ilirskega Sokola“ v Ilirski Bistrici s 24 brati v kroju, sodelovalo pri odkritju Miroslav Vilharjevega spomenika, ob kateri priliki je br. starosta položil na spomenik krasen lovorov venec. Dne 1.—3. septembra se je udeležilo 14 bratov I. hrvatskega vsesokolskega zleta v Zagreb v društveni opravi. Med letom se je odposlalo več brzojavnih pozdravov o priliki raznih slavnosti bratskih društev. Kot tajnik in orodjar je še naznanil, da se ni nabavilo v preteklem letu nič novega orodja, torej znaša vrednost društvenega inventarja po odbitku 10% za obrabo še 1947 K 04 h. Tajnikovo in orodjarjevo poročilo se je sprejelo z odobravanjem. — Zatem je poročal blagajnik br. Dragotin Vičič, da je imelo društvo 1174 K 34 h dohodkov in 1002 K 70 h stroškov, torej čistega ostanka 171 K 66 h. Br. Fran Ditrich kot pregledovalec računov je izjavil, da je račune pregledal in jih našel v popolnem redu, ter predlagal, da se izreče br. blagajniku in ostalemu odboru absolutorij. Predlog je bil soglasno sprejet. — Načelnikov namestnik brat Janko Prosenc je poročal: Telovadilo se je po dvakrat na teden, in sicer v torek in petek: I. telovadba članov od 7.—10. ure zvečer in II. telovadba naraščaja od 6.—7. ure zvečer. Statistični pregled obiska kaže:

	Udeležba v vsem skupaj	Število ur	Povprek na uro	Največ	Najmanj
Člani:	448	101	4.4	6	1
Naraščaj:	1109	70	15.8	18	12

K telovadbi naraščaja je še pripomniti, da se tri mesece vsled epidemije ni telovadilo, ker so bile tudi šole zaprte. Člani so javno nastopili pri javni telovadbi v Ilirski Bistrici in sodelovali pri prostih vajah v Zagrebu. Končno je

pozival brate, naj vendar že opuste malobrižnost do telovadbe ter naj zahajajo v telovadnico redno in nepretrgano. Poročilo je bilo z odobravanjem sprejeto.

Nato so se vršile volitve. Na predlog br. Janka Prosenca je bil br. Dragotin Vičič z vzklikom izvoljen za starosta, enako na predlog istega brata br. Fran Kuttin ml. za podstarosta. Za načelnika je bil izvoljen br. Janko Prosenc, v ostali odbor pa br. Radoslav Smerdelj, Janko Jaške, Filip Jager, Josip Rusjan, Fran Vilhar in Janko Jež; za pregledovalce računov pa br. Lorenc Kubišta, Franjo Kuttin str. in Makso Šeber. — Pri slučajnostih se je sprejel predlog br. Janka Prosenca, da se priredi v prihodnjem predpustu običajna maskarada. Nato je zaključil brat starosta občni zbor.

V odborovi seji dne 11. decembra 1906. l. se je odbor konstituiral naslednje; starosta: br. Dragotin Vičič; podstarosta: br. Fran Kuttin ml.; načelnik: br. Janko Prosenc; tajnik: br. Radoslav Smerdelj; blagajnik: br. Janko Jaške; orodjar: br. Fran Vilhar; odborniki: br. Josip Rusjan, br. Filip Jager in br. Janko Jež.

— c.

Ljubljanski Sokol je imel dne 17. januarja redni občni zbor. Podrobno poročilo smo radi nedostatka prostora morali odložiti za prihodnjo številko. Izvoljeni odbor se je v seji dne 21. januarja sestavil naslednje: starosta: br. dr. Viktor Murnik; podstarosta: br. dr. Vladimir Ravnihar; načelnik: br. Bojan Drenik; tajnik: br. Leon Rogel; blagajnik: br. Pavel Skale; orodjar: br. Aleks. Kostnapfel; odborniki: bratje Viljem Bukovnik, Leon Franke, Avg. Jagodic, Albin Kandare, dr. Fran Novak in Rudolf Vesel.

Žensko telovadno društvo v Ljubljani je priredilo dne 1. januarja v Sokolovi telovadnici „Narodnega doma“ javno telovadbo članic in gojenk II. oddelka. Spored je obsegal vaje s praporci, vaje na bradljah, vaje z obroči in vzorne proste vaje. Še nam je v spominu lanski javni nastop — letošnji ga je gotovo prekosil. Prav od srca čestitamo društvu, posebno požrtvovalni načelnici Jos. Kajzeljevi, pa tudi marljivim telovadkam na vrlo uspehi te telovadbi. Natančnejše poročilo prihodnjič.

— u —

